

YAVUZ TÜRK • Yolluk

YAVUZ TÜRK 1982 yılında İstanbul'da doğdu. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun oldu. İlk şiiri 2003 yılında *Varlık* dergisinde yayımlandı. 2009-2011 yılları arasında arkadaşlarıyla birlikte *yenyazı* adlı edebiyat dergisini çıkardı. İlk şiir kitabı olan *Kumaş* 2010 yılında, ikinci şiir kitabı *Sonra, Doğdum* ise 2018'de yayımlandı ve aynı yılın Cevdet Kudret Edebiyat Ödülü'ne değer bulundu. 2020 yılında ilk romanı *Yüce Lider'e Dair* yayımlandı. Editörlük ve metin yazarlığıyla iştigal ediyor.

İletişim Yayınları 3210 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 570

ISBN-13: 978-975-05-3372-3

© 2022 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2022, İstanbul

EDITÖR Emre Bayın

KAPAK ve *KAPAK İLLÜSTRASYONU* Seda Mit

VİNYETLER Zeynep Dilara Aslan

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Celal Galip

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

YAVUZ TÜRK
Yolluk

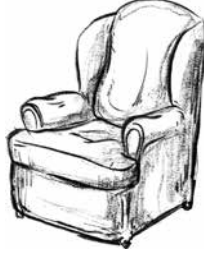

Arzu ve Ali Umut için.

İÇİNDEKİLER

<i>Curriculum Vitae</i>	9
<i>Sürtünenler</i>	17
<i>Cilacılar</i>	39
<i>Romalılar</i>	51
<i>Mırıldanmalar</i>	69
<i>Rüyada Hamur Görenler</i>	81
<i>Akademikler</i>	85

Curriculum Vitae

*15 Ekim 2007'de yolunu deęiřtiren
müntehir Édouard Levé için*

Çocukluęumda biraz haşarıydım; oyun oynarken bir kavga çıktığında çocukları epeyce haşat ederdim. On dört yaşından sonra kavgaдан genelde uzak durdum. Yine de ara ara dalaştıklarım oldu. Kavga etmenin kıyısına kadar gelmek bana hep zevk verir. Evimde insan dışında bir canlının kafasına göre dolaşmasından hoşlanmam. Böceklerden tiksiniyim, ille olacaksa karıncaları tercih ederim. On yedi yaşındayken saçım, yirmi dört yaşında ise sakalım ağarmaya başladı. Etrafımdakilerin düşündüklerinden farklı olarak bunu hiçbir zaman bir olgunluk belirtisi olarak görmedim. Hayatımda hiç gül reçeli yemedim. İçinde gül aroması olan şeylerden nefret ederim. Marketteki kasiyer kızların bana “abi” demelerine halen alışamadım. Böylesi durumlarda kafamı biraz daha öne eğerim. Horlayan birinin yanında uykuya dalmakta zorlanırım. Horladığımı söylerler. Ayaklarım taraklıdır, bu yüzden kendime ayakkabı bulmakta güçlük ya-

şarım. Ayak başparmağımın yanındaki iki parmağım doğuştan yapışıktır; arada bir dost meclislerinde bunun geyiğini yaparım. Geceleri uzun yol seyahatlerini severim. Otobüslerde uyumakta zorlanırım. Kaygısızca uyuyan ve hatta günü harcamamak adına gece seyahat eden insanlara imrenirim. Yine de uzun yolculuklar yerine kısıları daha çok hoşuma gider. Tek başına olmayı tercih ettiğim halde, yakın arkadaşlarımlayken de keyifli olurum. Belirli zamanlarda yalnız kalmaya çabalarım. Yaşlandığımı fark ederim. Aynada kendimi gördüğümde çoğunlukla bu ben miyim diye sorarım. Yirmili yaşlarımdayken, kırk yaşındaki insanlar gibi davranırdım. Kırklı yaşlarda bedenimin daha genç görünmesini isterdim. Şarkı repertuarım iyidir. Sesim kötü olduğu için yalnızca yeterince sarhoş olduğumda yüksek sesle şarkı söylerim. Otuz beş yaşımdan sonra mezarımı düşünmeye başladım. Kırkıdan sonra kendime mezar bakmaya başlayacağım. Kedi tüyüne alerjim olduğunu çok ileri yaşlarda fark ettim. Kedileri onların tavrıyla severim genelde; canım istediğinde gider okşarım. Yemek yerken yanı başıma gelip bacağıma sürtünüp sırnaşmalarına pek tahammül edemem. Bilincimi kaybetmekten çekinirim; hayır, nefret ederim. Hayatımda yalnızca bir kez küçük bir ameliyat geçirdim. Sağ dizimde derince bir bıçak yarası izi var. Vücudumun yıldan yıla ve yavaş yavaş gözlerimin önünde deforme olmasına alışıyorum. İstanbul'dan başka bir yerde yaşayabileceğime pek ihtimal vermiyorum. Doğduğumdan beri İstanbul'da yaşıyorum. Hiç evcil hayvanım olmadı. Hayvan sahiplenmeyi biraz tuhaf bulurum. Takıntılı olduğum birkaç yazar var, onları hemen her yıl yeniden okumaya gayret ederim: Sevdiğim yazarlardan etkilenirim ve bir çeşit kıskançlıkla, o yazarları sadece yakın arkadaşlarıma öneririm. Genelde naif ve alttan alan bir yapıya sahibim. Karşımdaki kişinin sadece egosuyla konuştuğunu gördüğümde, kim olduğuna (sosyal statü,

kimlik, titr, [varsa] aramızdaki hiyerarşi vb.) bakmadan üst perdeden konuşurum. Dedemden bana hiçbir şey kalmadı, babamdan da bir şey kalmayacak. Miras meselesiyle alakalı alışılmışın dışında düşüncelerim var. Çocuklardan çekini-
rim. Bir çocukla baş başa kalmamaya çabalarım; etrafımızda mutlaka bir yetişkin olmasını tercih ederim. Ölümden kor-
karım. Hayatın sonsuz sıkıcılığını ve keyifsizliğini en baştan kabul ederek, buna göre bir hayat motivasyonu edindim kendime. Müsrif değilimdir. Keyif için para harcamayı seve-
rim. Bana da garip gelen ve kimseye zararı olmayan –en azından benim öyle gördüğüm– tuhaf cimriliklerim vardır. Gençken daha yakışıklıydım. Yakışıklı olduğum sıralarda zayıftım. Meşhur bir oyuncuya benzetirlerdi. Kilo aldıktan sonra kendimi yaşlanmış hissetmeye başladım. Öğlen ye-
meklerini yalnız yemekten hoşlanırım. Çalıştığım işyerlerin-
de genelde bunu başka türlü algılarlar. Hiç evden kaçma-
dım. Genelde kovuldum. Benjamin’in evden kaçmak üzeri-
ne söylediği (ve ağızlarına sakız olmuş) “mutluluğun kristali” meselesine katılmıyorum; ayrıca bu ifadenin zorlama ve çiğ olduğunu düşünüyorum. İnsanlarla olan ilişkimde belirgin bir yol kat edene kadar genelde mesafeli dururum. İnsanlar arasındaki ilişkide hiyerarşinin konuşmalara ve tavırlara yansımından hazzetmem. Bazı filmleri çok severim. Kimi yönetmenleri samimi bulurum. Bazı yönetmenlerin ise had-
dinden fazla züppe olduklarını düşünürüm. Genelde, “Gö-
rüşürüz,” diyerek bir yerden, birinin yanından ayrılırım. Bir daha hayatım boyunca görmeyeceğime kesinlikle emin ol-
duğumda bile, “Görüşürüz,” derim. İstanbul haricinde en uzun süre yaşadığım veya vakit geçirdiğim şehir Kars’tır. Orada geçen filmleri ve kitapları severim. Berberleri ve bak-
kalları geveze bulurum. Pastaneciler eğlencelidir. Bıyık bı-
rakmak hoşuma gider. On beş yıldır sakalıma jilet sürme-
dim. Berber koltuğuna oturunca ruhum daralır. Bu nedenle

arada bir saçlarımı kendim tıraş ederim. Ergenlik dönemimde, arkadaşşıma şaka yapma düşüncesiyle bir otomobilin bagajına girmiştim. Bagaj kapandığı an klostrofobim olduğunu fark ettim ve açmaları için kapağı yumruklamaya başladım. Hediye almayı pek önemsemem. Sırf görev bilinciyle verilen aptalca hediyelerden hoşlanmam. Şehirde yaşayan bir çocuğun aksine çok fazla yılan gördüm. Kertenkeleleri hüzünlü bulurum. Bazı mantarların zehirli olduğunu bilirim. Kuşburnu toplamayı ve kuşburnu reçelini severim. Canımı sıkaçak bir insanı konuşmaya başladığımın ilk beş dakikasında fark ederim; kendime sessiz kalma yönünde telkinde bulunsam da bunu pek beceremem. Konuşmayı pek sevmem. Ağzım bozuktur. Kitaplardan başka bir şeyi biriktirmeye değer görmem. Dokuz on yaşlarındayken beyhude bir çabayla bir süre pul koleksiyonu yapmışım. Dolmakalemleri kurşunkalemlerden daha fazla severim. Yine de pratikliği açısından kurşunkalemi dolmakaleme yeğlerim. Otuzlu yaşlara kadar çok az soda içerdim. Sabahları çay, öğleden sonra kahve, akşamları yine çay içerim. İlk aldığımız otomobilin plakasını, ilk öğrenci numaramı, ilk öğretmenimin adını, ilk telefon numaramı hâlâ ezberle bilirim. Bir çeşit mecburiyetten dolayı ehliyet aldım, hiçbir zaman araç kullanmak konusunda hevesli olmadım; bundan sonra da düşünmüyorum. Mülkiyeti pek önemsemem. Siyasi görüşüm karışıktır. Dolandırıcının biri arkadaşşımanın parasını tokatlayınca ifade vermeye üzere bir kez karakola gitmişim. Hiç alakam olmayan bir kavgada dalaşma esnasında adım anıldığı için karakola ifadeye çağrıldım. Telefonda arayan polis ısrarla mesai saatleri içinde karakola gelmem gerektiğini söyleyince, işim gücüm olduğunu, çok istiyorlarsa işyerimin önüne bir araç gönderip beni aldırılmalarını söyleyip ifade vermeyi reddettim. Askerdeyken silah dışında bir de akvaryum zimmetlemişlerdi bana, içindeki balıklarla birlikte. *Anna Karenina*'yı on üç ya-

şındayken okumuştum. Hâlâ okumadığım Dostoyevskiler var. Son on yıldır, neredeyse sadece enstrümantal müzik dinliyorum. Yirmili yaşlarımda başında romatizmam olduğunu öğrendim. Daha çok omuzlarımda ve kollarımdaki sıziyle ortaya çıkan romatizmanın aspirin içtiğimde geçmesi beni hep şaşırtmıştır. Sonbaharı ilkbahardan daha çok severim. Yine de ama, ilkbaharda tuhaf bir iyimserliğin içinde bulurum kendimi. Denize girip çıktığım, güneşlendiğim bir tatil bana çok cazip gelmez. Yeşillik içinde gezdiğim veya uzaktan bir gölü veya denizi izlediğim bir tatil daha çok hoşuma gider. Ortalıkta görünmeyi değil, kenarda bir yerde kimsenin gözüne batmadan durmayı tercih ederim. Çıkıntılık yapanları sevmem. Egonun tehlikeli olduğunu düşünürüm. Egomu terbiye etmeye çalışırım. Kimi zaman bunu yeterince beceremediğimi fark ederim. Yalnız kalmak iyi gelir. Fazla kalabalık masaları sevmem, kafam karışır. Bazı arkadaşlarımla çok sık görüşürüm. Bazı arkadaşlarımı yılda sadece birkaç kez görmek bile yeter. Bazılarıyla hiç görüşmem. İlk tanıştığım insanların isimlerini söyledikleri anda unuturum. Siyasi anlamda öfkeliyimdir. Buna rağmen hiçbir derneğe, kuruma, partiye üye olmadım. Hiç hindistancevizi yemedim. Birkaç kez sınıf başkanı oldum. Kin beslemem. Kendileri bugün hiç anımsamasa da, bana yaptıkları kötülük nedeniyle yalnızca birkaç kişiyi artık epeyce sönümlenmiş bir öfkeyle anımsarım. Konuşurken sürekli “ben” veya “ben yaptım/ettim” diyen kişileri antipatik bulurum. Hiç antidepresan kullanmadım. Bir arkadaşımınla birlikte, tüm dünyada, hiç antidepresan kullanmayan o tuhaf şehirli azınlığa dahil olduğumuzu şaka yollu konuşuruz. Farkında olmak konusunda takıntılıyım. Çiğ insanları sevmem. Yirmi beş yıl boyunca sigara içtim; artık çok anlamsız geliyor. Nadiren puro içerim. Sarma tütünü severim. Sabahları kesinlikle sigara içmem. Akşam saatlerine kadar genelde sigara içmem. Birkaç

kere pipo içmeyi denedim, hoşuma gitmedi; yine de pipoyu tasarım olarak karizmatik bulurum. Rakı ve birayı severim. Ara sıra şarap, nadiren de votka ve cin içerim. Son birkaç yıldır daha önce hiç hoşlanmadığım viskiden keyif almaya başladım. Hiç uyuşturucu kullanmadım. Kimi zaman kendimi bazı şeylere bağımlı hissetsem bile, aslında hiçbir bağımlılığım olduğunu düşünmüyorum. Dişçiden korkarım. Küçükken babamın birkaç dişimi kerpetenle çekmesine bağlıyorum bu korkumu. Topluluk karşısında konuşmaktan çekinirim. Kalabalık içinde dolaşmayı severim. Uğultulu bir kafede oturup kitap okumak hoşuma gider. Bir kez trafik kazası geçirdim, arka koltuktaydım, hiçbir sıyrık almadan arabadan indim. İçinde bulunduğumuz BMW'den inip arabanın neredeyse dümdüz olmuş ön kısmını görünce, nasıl oldu da kazayı böyle sağ salim atlattığıma hayret ettim. Akrabalık bağı bana saçma gelir. Akrabalarımı aramam. Eti iyi pişmiş severim. Yüzme bilmem. Boğulmaktan korkarım. Sakin ve huzurlu ortamları severim. Sürekli bir hengâmenin olduğu çalışma ortamları bana her daim, amirlerinin kıcını yalamak için çalışıyormuş görüntüsü veren kişileri hatırlatır. Sessizlikte ve sabahları daha üretken olduğumu düşünürüm. Yükseklik korkum var. Loş ışıktan hoşlanırım. Son on yıldır, aklımın bir köşesinde paraşütle atlama düşüncesi dolanıyor; buna dair en ufak bir eyleme bile girişmiyorum. Küçükken iyi bilyalı yapardım. Bazıları bunu “tornet” olarak bilir. Oğlumun ensesini öpmeyi severim. Ormanın içinde, iki odalı bir kulübede tek başıma yaşamayı hayal ederim. Okuduğum iyi kitapları, okurken yaşadığım o benzersiz hissi yeniden yaşamak için okurum. Portakalı, sobanın üstünde kızarmış ekmekle birlikte yemek hoşuma gider. Kırk yıl mandalina yemesem aklıma gelmez. Meyvelerden şeftali, kiraz, armut, kavun ve karpuzu severim. Haddinden fazla kişinin üzerine fikir yürüttüğü işlerin hemen hemen her zaman vasat bitece-

ğini bilirim. Gereğinden fazla uzayan işin neşesiz ve duygusuz bir tona ulaştığını çok gördüm. Pamuklu kumaşları tercih ederim. Sateni, süeti, yünü, polyesteri, poları, kadifeyi sevmem. Kilo almaya başladıktan sonra tişörtlerimin boyun kısımlarını makasla kesmeye başladım. Uykusuzluğa gün geçtikçe daha az dayanabildiğim halde, zaman zaman kendimi aptalca sebeplerle ve gereksiz yere uykusuz bıraktığım olur. Hiç balık çorbası içmedim. Hiç baston kullanmadım. Sabahları duş almak hoşuma gider. Nadiren sabahları duş alabilirim. Yağmurlu günlerde sıklıkla şemsiyemi bir yerlerde unuturum. Bu yüzden genellikle şemsiye taşımam. Ortaokuldayken, akordiyon çalan bir müzik öğretmenimiz vardı. Kıvrıcık ve boyalı sarı saçlarıyla iki eli arasında kıvrılıp duran o garip müzik aletini nasıl tutabildiğine şaşırırdım. Birkaç kez tuvalete yetişemediğim için donuma işediğim olmuştu. Birkaç kez gece yatağa işedim. Hiç geneleve gitmedim. Siyah tişörtleri severim. On yıldan fazladır kazak giymiyorum. Kaygılı olduğum zamanlarda yürürüm. Art arda iki kez nadiren hapsiririm. Psikanalize pek inanmam. Hiç psikoloğa gitmedim. Tiyatro oyununun metnini okumak oyunu izlemekten daha az cazip gelir. Fotoğrafı, resim sanatını, sinemada tek plan sahneleri severim. Hiç enstrüman çalmadım. Karanlık ve kasvetli havalar hoşuma gider. İnsanların gündelik hayat içindeki rutin saçmalıklardan zihinsel olarak çıkarak can derdine düştükleri felaket ortamları içten içe hoşuma gider. Sık sık ne zaman öleceğimi düşünürüm.

2020